

Anni Albæks prædiken trinitatis søndag

Taler

Anni L. Albæk
Sognepræst i Møllevangskirken

Dato

7. juni 2020

Sted

Møllevang Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 28, vers 16-20

- 1 Da jeg skulle forberede prædikenen til i dag, gjorde jeg som jeg plejer, nemlig at finde bibelteksterne til søndagen på Bibelselskabets hjemmeside. Det har jeg gjort de sidste 12 år, så der var sådan set ikke noget nyt i det; bortset fra, at da jeg forsøgte at komme ind på hjemmesiden, blev siden rød, og der dukkede en
- 5 advarsel med kæmpe trekant op.

Der stod: ”Vildledende website forude. Brugeren har ondsindede hensigter, og kan narre dig til at gøre farlige ting.”

- 10 Det gik jeg lidt og tyggede over, for jeg havde egentlig aldrig syntes at Bibelen var farlig.

Men det kan den være. Eller det vil sige, at den kan bruges af mennesker, der vil sætte deres egen magt forrest i verden, og dermed bliver Bibelen redskab for

15 magtmisbrug. Bibelen kan være farlig, når man bruger den til at legitimere sin magt over andre mennesker. Når man tager en magt, man ikke har mandat til at tage, og som fastlåser folk i et greb, de ikke kan komme ud af og som kvæler dem, så er Bibelen farlig.

- 20 ”I can’t breathe” sådan sagde den amerikanske George Floyd mandag i sidste uge, da han med et knæ på halsen døde af kvælning. Knæet tilhørte en betjent. Og siden har vi set, hvordan folket i USA demonstrerer mod magt, der bliver misbrugt, og særligt overfor den sorte del af befolkningen. Og vi ser politibetjente bruge deres knæ i solidaritet ved at knæle foran de
- 25 demonstrerende masser, og vise, at de også kæmper mod magtmisbrug.

”I can’t breathe”. Jeg kan ikke få vejret.

30 På dansk siger vi, at vejtrækningen er noget vi får. Vi modtager den luft, der holder i os, og det klinger af fortællingen fra begyndelsen på Bibelen, hvor Gud puster livsånde i Adams næsebor, og giver ham livet. At kunne vejret er en gave, vi modtager, hver gang vi ånder ind. Det ved patienter, der kæmper med at trække vejret – det ved mennesker med corona. At kunne trække vejret er en
35 gave, vi får. Gud skænker os ånden, og intet menneske har ret til at tage livsånden fra et andet menneske. Den gave tilhører det menneske, der har fået den. Det er magtmisbrug, hvis man tager andres livsånde, fordi det er magtmisbrug at tage det, der ikke er dit.

40 Men magtmisbrug er også at tro, at magten gør en mere værdifuld end andre. Magtmisbrug er at træde ned ad, fordi man kan, eller fordi man ikke bryder sig om et andet menneske, eller fordi man er uenig. Magtmisbrug er et knæ, der holder den anden nede.

45 Denne slags magt har verdenshistorien set mange, mange gange, og det er nok ikke slut endnu.

Den magt fik Jesus slået ihjel – og den magt slår folk ihjel den dag i dag.

50 Men det bliver også tydeligt, at det er anden magt, vi taler om i kirken. Evangelierne vil lære os om magt, men på en anden måde. Allerede sproget herinde er anderledes, fordi vi her taler om almagt. Guds almagt.

Jeg holder meget af ordet almagt. Det referer til Guds kærligheds magt. Guds
55 kærligheds magt er en almagt, der aldrig bliver mindre af brug, aldrig korrumpes og aldrig forsvinder. Gud fortryder aldrig sin kærlighed til os, sin skabning, og derfor er Guds magt en almagt. Den holder altid.

60 Gud elsker os inderligt og stædigt, og så meget, at han vil bruge sin magt til at frelse os.

Og til at frelse selv den stakkel, der livet igennem troede, at magten var hans ejendom. For Guds almagt er magten til at frelse os mennesker, som vi er.

65 Guds almagt har ikke brug for kontrol over andre, for at gælde alle. Den tør endda være afmægtig, som den var da Jesus hang på korset, og døde af kærlighed

til dem, der ikke ville elskes. Eller turde.

70 Gud elsker på trods – også dem, der afviser ham. Det er almagten. For almagt er ikke den slags magt, der tvinger folk til troen på Gud, men en magt, der holder ud og holder ved, også når vi mennesker vender ryggen til Gud, og nægter at følge hans vilje.

75 For vi er sat frie under Guds magt – vi er sat frie til at bevæge os – vi er sat frie til at skabe frodighed og liv.

Guds magt frisætter i stedet for skelsætter. Guds magt er kærlighedens almagt. Alfa og omega – begyndelsen og ende.

80

Og vi lever her i miden af det hele – et sted, hvor ondskab og tåbelighed titter frem. Et sted hvor der er brug for advarselsider, der blinker, når vi nærmer os hinanden og hvor der står: ”Brugeren har ondsindede hensigter, og kan narre dig til at gøre farlige ting.” Og der findes helt konkrete eksempler på, at
85 næstekærligheden får lavere prioritet end penge og privilegier. Så vi lever i en virkelighed, der ikke altid afspejler Guds almagt – en verden, hvor der er en spænding mellem det, der gør mennesker godt og et knæ på halsen.

Kristeligt set er enhver magt givet af Gud, så vi kan være næstekærlige mod
90 hinanden. Det gælder alle i samfundet. Og når den magt ikke længere bruges til fælles bedste, skal vi sige stop.

Vi skal turde gå ud i verden, og tale magtmisbrug i mod og sætte Guds almagt ind i stedet for. Vi skal sige fra, når næstekærligheden bliver korsfæstet.

95

Vi har fået hinanden som ansvarsområde, og det forpligter os til at tage det ansvar på os. Vi må ikke se tavse til, når mennesker bliver onde ved hinanden – vi skal sige fra og sige stop. Det ligger måske langt fra den danske måde at være på, fordi tillid stadigvæk er en stor del af vores måde at være samfund på; men
100 hvis vi ikke værner om den tillid, så smutter den os af hænde. Vi skal sige fra, når magten misbruges – ikke fordi det er det politisk rigtige at gøre, men fordi det er det kristelige at gøre.

Vi må insistere på kærligheden, når den er svær at finde.

105

Jesus siger i dagens evangelium, at vi skal gøre som han har befaleet os. Det lyder faktisk meget som vores menneskelige magtsprog, men ordet er bedre oversat med ”at give en opgave”.

110

Vi skal gå ud i verden, og lære det, han lærte os. Vi skal møde hinanden fordomsfrie og med nærvær og omsorg. Vi skal gøre kærligheden til en måde at være på og en måde at handle på. Vi skal gøre den levende mellem os. Det gælder os alle. Gud har kaldet os alle til at være medmennesker for hinanden.

115

Men Jesus siger også i evangeliet til i dag ”se jeg er med jer alle dage indtil verdens ende”.

120

Vi er ikke alene i den opgave det er at være menneske, og det kan være en lettelse de dage, hvor opgaven kan tynde os, tvivlen fylder os eller frygten rammer os. Vi er ikke alene i dette liv – Gud er med os hvert øjeblik.

Han rækker os livet, så vi kan række os ud mod hinanden.

125

Verden er ikke tabt til ondskab. Tværtimod. Den er vundet af Gud. Men verden trænger til det Gud vandt, som den altid har trængt til det. Derfor giver Gud sin magt – sin fuldmagt til Kristus – så han kan række os kærligheden, glæden, frelsen, nyskabelsen videre til os. Der er stadigvæk og vil altid være grund til at håbe på at kærligheden er stærkest.

130

Jeg kan trække vejret. Nu.

Amen

135

Kilde

<https://ojetderser.blogspot.com>

Kildetype

Dokumentation på online medie

140

Tags

Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Trinitatis

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anni-albaeks-praediken-trinitatissondag>